

Eben-Ezer, Paraguay den 9. aug. 77

Eben-Ezer den 9. aug. 77

KJERE VENNER! Paz del Señor Jesu Christo! Fred fra Jesus Kristus!

...For jeg har gitt dere et forbillede, forst dere skal gjøre som jeg har gjort med dere! JESUS.Joh.13:15

Takk for sist, og takk for hyggelige brev fra mange av dere. Som dere forstår er vi nå kommet opp til Eben-Ezer, Yby-Kau, på grensen mellom departamentene (fylkene) Concepcion og Amambay i nord-øst Paraguay. Vi kom hit den 1. juli, og er nå vel installert her på den vakre misjonsstasjonen bygd av Norad under ledelse av misj. Anna Strømsrud. Vi bor i et kjekt hus, og trives godt her! Tortiden bor også Gunvor Westgård her, men hun blir å reise hjem om kort tid, og vi vet ikke om det kommer noen etter henne. Anna Strømsrud bor i Pedro Juan Caballero, 9 mil herfra, og blir også å arbeide her, spesielt med kolonien etc.. Vi for vår del har to hovedoppgaver: helsearbeidet og det evangeliske. Til nå har det vært konsultasjoner på sykestua hver dag, og det kommer ganske mye folk dit med ulike lidelser som vi prøver etter beste evne å hjelpe dem med. Det gjelder også svangerskapskontroller, fødsler osv.. F.t. har vi 3 tuberkuløse pasienter innlagt i noen hytte utenfor sykestuen(hospitalet), og de behandles hver dag med injeksjoner og annen medisin, samt får all mat av oss. Foruten dette håper vi å få dra rundt på besøk til de forskjellige indianergrupper som lever i skogen, for å behandle og ha møter. Idet siste har dette arbeidet tatt nokså mye tid, da det har vært mange fødsler, og endel innlagte p.g.a. lungebetennelser, skader o.l.. Når det gjelder det evangeliske arbeidet, så er jo også det i meget godt gjenge. Tidligere på året ble det ordnet med selvstendig menighet her ned 29 medlemmer, og den 10. juli ble det innsatt innfødt pastor, Juan Ortega. Han har vært evangelist her i 2 år, og har virkelig en fin inngang. Han er bare 25 år, men en av de dyktigste evangelistene blant oss. Han har en fin og naturlig kontakt med både indianere og paraguayer. For øvrig er han lærer for indianerbarna i 1. klasse her på stasjonen, og deltar ellers i annet forefallende arbeid. Foruten ham har vi to diakoner, Ocampo og Kolmann, en kassere, Miro, en menighetstjenerinne, Maria, samt meg som elste. Og jeg vil si, at så langt jeg kjenner dem, er det virkelige dyktige venner. For tiden har vi totting vi vil ordne til i menigheten: sangbok på guarani og bibliotek hvor vennene kan låne bøker. De fleste, spesielt indianerne, forstår ikke mye spansk, så en prøver å bruke mest mulig guarani, også når det gjelder sanger, så det er så absolutt nødvendig med en sangbok på guarani. Men det koster endel, så om noen vil hjelpe til med dette, ville vi være takknemlig. Grunnen til at vi vil lage bibliotek er følgende: de fleste er fattig, og har omrent ikke råd å kjøpe bøker, og dessuten er det bare i Asuncion en få tak i. Dette med bibliotek praktiseres også i andre menigheter til god hjelp. Det fins mye god litteratur på spansk, men det koster, så det trengs litt hjelp for å lage dette bibliotek. De elste leser jo ikke mye, men alle unge går på skole, og spesielt for dem vil dette være svært fint. Når det gjelder møter, så er det fast bønnemøte hver tirsdag, vitnemøte lørdag kveld, og søndagsskole søndag morgen, og møte søndag kveld. Alt dette i kirken på stasjonen. Ofte er det mere en 50 stk. på de vanlige møtene. På stevnet var det over 100 stk. på møtene, så det synes vi er fint. I tillegg har vi utpostmøter torsdag og fredag. Særlig på et sted, Tapytagua, kommer det mange ufrøreste, og nå er det 5 nyfrelse der, og vi tror de blir dåp snart, både av paraguayer og indianere. Ettersom det

kemmer ganske mange på møtene i Tapytagua, og det er flere nyfrelste, vil vi ha møter der også tirsdag, parallelt med bønnemøtet i lokalet. Be for disse møter at det virkelig må bli til sjeles frelse! Forøvrig har vi møte i kolonien her hver søndag ettermiddag, og da kommer endel av indianerne på møtene. Det fins nå endel frelse blant dem, men arbeidet er adskilligere vanskeligere enn blant den øvrige befolkningens. Men vi har tro for at arbeidet også blandt indianerne skal lykkes.

Som dere vet, er misjonen her en ganske stor indianerkoloni med vel 800 hektar jord. Det bor omkring 40 familier her, og stort sett går det godt. Selvsagt blir det av og til litt problemer med fyll og dens følger, men en radikal vekkelse blandt dem ville nok ha forandret dette! Ellers hjelper vi dem med deres sykdommer, hjelper dem med klær, skal prøve å få satt igang endel brønngraving da det mangler godt vann. Likeså hjelpe dem med å sage materialer til litt bedre hus. Et ønske er jo også å hjelpe dem til bedre og riktigere kostvaner, for de fins jo mange nyttige vekster som de kan plante. På stasjonen har vi endel kyr, og håpte å få produsert endel kalver som indianerne kunne kjøpe billig, for det er omtrent uoverkommelig for dem å kjøpe en ku på vanlig vis. Å gi dem alt gratis(klær, kyr osv) viser seg å være en uklok og usunn ting, så vi selger dette, men svært billig. Det viser seg at de tar bedre vare på tingene da.⁵ Men som sagt når det gjelder mye av dette arbeidet i kolonien, så er det spesielt Anna Strømsruds oppgave.

Jeg begynte med et sitat fra Joh.13:15: dere skal gjøre som jeg-Jesus har gjort med dere. Han forkynte evangeliet, helbredet de syke, hjalp de fattige, og dette er også vårt ønske, og vi trenger mye mere av Hans kjærlighet, Hans kraft og Hans visdom! Be for oss alle, både misjonærer og innfødte ledere, at vi må få gjøre Hans gjerning her!

Så vil vi ønske dere alle Guds rike velsignelse. Vi er alltid takknemlig for brev, og vi prøver alltid å svare den enkelte.

Med hilsen

Brit-Lajla, Rudolf, Elisabeth og Ruben

⁵ Medisinsk hjelpe er gratis.

